

чния си господарь и почиваше разговоръ, който пакъ тосъ часъ сама прекъсваше защото сѣка дума на Главка са въртѣше само около единъ предметъ, *Иона*, и туй име произносяно отъ устата и докарваше и скѣрбъ и смъртны мѣкы. Много цѣти са раскайваша дѣто сторя добро на *Иона* та я отърва отъ рѣцѣтъ на развратены египтянини, често си помыслише на умъ: «ако *Иона* са покорѣше на *Арбака*, тогасъ Главкъ не щѣше да я обыча» и посрѣдъ туй заключеніе душата ѣ са обладаваше отъ страшны и мрачны мысли.

Тя не предугаждаше съвършенно жестокутъ мѣкы, които щѣше да пепыта когато постѣпи толкосъ великодушню съ *Иона*. Тогасъ тя не бѣ еще присѣтствувала на свиданіята на Главка съ *Иона*. Когато са научи че Главкъ обыча друга, сѣрдечната ѣ мѣка не я свали изведнажъ, оскѣрби я, смути я, но постепенно ревността са облече въ образа на жестокостята, на свирѣдостята, сѣща умраза и като са обръщаше къмъ сѣрцето си викаше «мщеніе!» Тѣй вѣтъртъ люлѣ зеленѣтъ листове докато сѣ на дѣрвото, но шомъ паднѣтъ на земята повѣнялы, тѣпчѣтъ са отъ сѣкій цѣтвикъ и загубватъ вече жизненныя си сокъ; тогази сѣщійтъ вѣтъръ тосъ часъ ги расцѣпява като ги разнася безпрестанно по разны направленія. Ако любовта влѣзе въ сѣрца честиты и еще благонаѣжны, тя излива едната роса отъ крылѣтъ си, и нейната сила е пріятна, но ако сѣрцето са случи повѣняло, изгубило сѣка надѣжда, ако продѣтъта не му са засмява, о тогасъ сѣщото дыханіе на любовта, която прохладжа радостнытъ сѣрца, него изгаря и мѣчи и го скита по разны цѣтища докато тѣлото му падне за сѣкоги въ کالا.

Характертъ на *Недія* зелъ бѣ единъ цѣвтъ на жестокость поради злочестина та на дѣтскія ѣ възраст, и покрытытъ развратны сценны, презъ които тя мнѣж безъ да са оскверни тѣлесно, ако и да пощадижъ чистотата на безоката, но направихъ да оздрѣжѣтъ може бы душевнытъ ѣ страсти. Шумнытъ бакханалии на *Бурба* можахъ да ѣ докаратъ само отвръщеніе, а прѣществата на *Арбака* едни минутны страхове, но овзи въздухъ на разврата усили вѣтроитно нѣкое расподженіе на душата ѣ. И безъ туй еще, слѣпотата която дѣйствува на въображеніето, тѣзи слѣпота послужа за да оголѣми, глупытъ и страшны балнуванія на любовта ѣ. Гласътъ на Главка изъ най напредъ армонически са отрази на слуха ѣ, нѣжното му докарванье остави впечатлѣнне на ума ѣ, и когато той остави *Помпея* минѣлата година, тя събра въ сѣрцето си, като въ сѣкровище и най малката дума негова, а когато чу да са говори отъ сѣкиго че този пріятель и покровитель на злочестата цѣтчинца е былъ